

tidspunkt videre, om end det skal indgå i den samlede prioritering. Så vi er helt enige med SF i, at der selvfølgelig også skal kigges på andre ting inden for sundhedsvæsenet.

Hr. Jørgen Winther lagde mig nogle ord i munden, jeg aldrig har sagt. Jeg har aldrig sagt, at ventetiden for de kirurgiske patienter var faldet. Det sagde jeg faktisk ikke. Jeg sagde, at ventetiderne generelt er på vej ned inden for sundhedsvæsenet. Det er de også. Ifølge sundhedsredøgørelsen for 2000 faldt de gennemsnitlige ventetider fra 100 dage i 1994-1995 til 91 dage i 1998. Vi vil meget gerne have dem længere ned, men fakta er, at de gennemsnitlige ventetider rent faktisk er faldet.

Fakta er også, at der er ingen regering i nyere tid, der har brugt så mange ekstra penge på sundhedsvæsenet som den nuværende regering. Vi har puttet mere end 10 mia. kr. ekstra i det danske sundhedsvæsen inden for de sidste 8 år. Det er langt, langt mere, også når man regner i procenter og pr. år, end den borgerlige regering nogen sinde opnåede, den borgerlige regering, der for øvrigt er skyld i, at vi i dag mangler læger og sygeplejersker.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Der er ét punkt i det fremsatte vedtagelsesforslag, der er særlig interessant. Det er nemlig den formulering, der går i retning af, at der ikke skal være betaling mellem behandler og patient. Betyder det, at regeringen nu vil afskaffe brugerbetalingen på sundhedsområdet? Vi har faktisk en brugerbetaling på ca. 20 pct. på sundhedsområdet i Danmark. Der er penge mellem behandler og patient. Det gælder for tandlæger, fysioterapeuter, kiropraktorer og en lang række andre tilbud.

Så hvis regeringen vil afskaffe brugerbetalingen, er det jo interessant, og hvis ikke, så er det jo ikke bare hul, men decideret falsk tale, der kommer frem.

Højere kvalitet og kortere ventetid på sygehus er også et godt mål. Men jeg vil godt lige sige, at med hensyn til den fremstilling, fru Pernille Blach Hansen gav af de midler, der har været til rådighed for sundhedsvæsenet, skal man jo se det i forhold til, at pengene er fosset ind i de offentlige kasser. Sundhedsvæsenets andel af bruttonationalproduktet i 1993 var 5,6 pct.; i dag er det nede på 5,2-5,3 pct. Sundhedsvæsenet har altså en faldende andel af væksten.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Jeg vil da fortsætte, hvor fru Ester Larsen slap, for vi har jo aldrig fået svar på de der 193 mia. kr. ekstra, der er kommet ind, og nu er der jo gået 1 år siden det tal, så der er jo kommet endnu flere penge ind.

Hvordan i alverden skal befolkningen have tiltro til, at regeringen vil gøre noget for de udsatte grupper, når man ikke har benyttet det største økonomiske opsving i mands minde?

Hvis vi skal se på virkeligheden og sætte mennesket først, som regeringen og Socialdemokratiet jo taler om for tiden, kan vi jo besøge den fastspændte patient på gangen på Bispebjerg Hospitals psykiatriske afdeling, som ligger på gangen, fordi der er overbelægning – det er sket i en økonomisk opgangstid – eller vi kan tage ud på natcafeen på Sundholm ude på Amager, og så kan vi tale med den hjemløse narkoman, som sidder med en brækket arm og ikke kan få en seng at sove i. Det er sket i en økonomisk opgangstid.

Vi kan se på statistikkerne for rekord i udeanbringelser af børn, vi kan se på tallet for misbrugere, vi kan læse, at de unge under 18 år, der er misbrugere, ikke har nogen behandlingstilbud ...

Anden næstformand (Henning Grove):

Ja tak.

Tove Fergo (V):

Hvad er alle disse mange penge gået til?

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Det er ikke så mærkeligt, at debatten i dag især kommer til at dreje sig om den nationale velfærd, hvis jeg må kalde det sådan; men jeg vil faktisk godt indlede min bemærkning til den socialdemokratiske ordfører med at kvittere for, at man fra Socialdemokratiets side både i talen og i forslaget til vedtagelse lægger vægt på, at udviklingsbistanden skal fastholdes på det nuværende niveau.

Det er dog lykkelig, synes jeg, at man trods alt i en debat som den her også formår at kigge længere end til sin egen nationale næsetip; så ros for det.

Så lægger den socialdemokratiske ordfører meget vægt på, at der skal være tid til at være familie. Og det synes jeg jo set med Kristeligt Folkepartis øjne er en rigtig god idé. Spørgsmå-